

Waarnemingen, waarover men zich verheugt

DRIETEENMEEUW IN DENEKAMP

Gisteren (eerste Kerstdag) werd mij door een boerenjongen uit de buurt een meeuwachtige vogel gebracht, die niet meer kon vliegen. Na raadpleging van „Zien is kennen” en de nieuwe „Vogelgids”, bleek het een ca tweejarige Drieteenmeeuw te zijn. Het beestje was aan de onderzijde en staart met een bruinachtige substantie bevuild, vermoedelijk dus een olieslachtoffer. Na enige uren in de warme huiskamer werd het diertje weer tamelijk monter. Ook hedenmorgen zag het er naar uit, dat het wel weer op de wieken kon, maar hoewel het dadelijk op het water van de gracht neerstreek en wat geweekt brood tot zich nam, kon het diertje toch niet „los” komen en hebben we het maar weer in huis gehaald. Veel hoop op beterschap hebben we niet. Daar deze meeuw een typische vogel van de open zee is, zal ze waarschijnlijk door krachtverlies, vanwege de olie, door de hevige storm zover landwaarts gedreven zijn. Naar ik meen in ieder geval een zeldzame verschijning in onze streek.

Denekamp

G. H. J. BRILLEMANN

Corsica

door G. Middelmann

We zouden wel enkele hele nummers van Natura tot onze beschikking willen hebben om te vertellen over alles wat er op Corsica te zien is. Dat gaat helaas niet en we zullen in de volgende regels dan ook slechts een zeer summier

Gezicht op Calvi

Foto: G. Middelmann

samenvatting geven van enkele onderwerpen..

Er wordt wel eens de mening verkondigd dat er op Corsica geen vogels zouden zijn. De Ornithologen, die tot nu toe het eiland bezochten, weten wel beter. Het eiland is over het geheel rijk aan soorten en zeker het gedeelte rond Calvi, waar wij dit jaar zullen verblijven. Er

zijn hopen, bijeneters, wouwen, kleine, grauwe en roodkopklauwieren; grielen, rode patrijzen, ons onbekende soorten grasmussen als de sardiniëse, de provence en de baardgrasmus, de mus en de spreeuw zijn er anders als bij ons. Putters zijn er bijna even talrijk als bij ons de mussen, in de bergen komen alpenkauwen en rotszwaluwen voor en bij de bergstromen waterspreeuwen en blauwe rotslijsters. De lijst is natuurlijk bij lange na niet volledig, maar geeft toch wel een beeld, we denken verder nog aan de meeuwsoorten, de eenden en steltlopers, de dwergooruil en de scharrelaar.

We vinden er schildpadden, hagedissen en slangen, de flora is ongekend.

geheel afwijkend van die welke gewoonlijk in het Middellandsezeeg-gebied wordt gevonden. Een niet te overtreffen schouwspel is de bloemenweelde van de maquis met zijn vele planten en struikgewassen, waaronder lelieachtigen, boomheide, aardbeiboom, bremsoorten enz. Er zijn op het eiland moerassen, bossen, rotshellingen e.d., kortom een geweldige variatie in bodemvormen, die elk weer een andere vegetatie hebben, die het bestuderen waard is. We noemen nog: kleine cyclamen, vele soorten orchideeën, een grote geelgroene kerstroos en kurkeik.

Bois de Bonifato bij Calvi Foto: G. Middelman

Bij de hoogste toppen (2700 m) waar nog sneeuw ligt in Mei, is het klimaat anders dan op de lagere hellingen en in de dalen en zo kunnen we hier in een klein gebied wat de plantengroei betreft winter, vroeg voorjaar, voorzomer en zomer meemaken.

Voor hen, die de stranden en het leven in de zee willen onderzoeken, ligt nog een heel terrein braak. Ontelbare soorten schelpdieren en planten bevolken de rotsspleten in de talloze inhammen en het heldere, warme, rustige water maken onderzoekings-tochten hier een waar genoegen. Een enkele naam willen we noemen: schaalhoren, tolhorens, fuikhoren, tepelhoorn, hartschelp en zeeoor. Ons lekenoog kwam wat namen betreft niet veel verder. Na onze reis hopen we meer te weten.

Vele Nederlandse geologen bestudeerden hier de aardkorst en in hun proefschriften is onge-

twijfeld veel te vinden, ook voor de belangstellende amateur. De verlaten zilvermijnen, de grillige rotsformaties en de mooie kleuren van vele gesteenten noden tot onderzoek. Het is allemaal bij de hand.

Het is aanlokkelijk ook nog iets te vertellen over de historie van het eiland, een heel oude historie, de oude als vestingen gebouwde havenplaatsjes spreken nog boekdelen. Het moet eens een rijk handelseiland zijn geweest. Over Napoleon zijn de bewoners ook nog steeds niet uitgesproken.

Het bovenstaande korte overzicht moge een indruk hebben gegeven van de oneindige variatie van de natuur op het zonnige Corsica en velen doen besluiten de tocht mee te maken.